

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Sancti Amphiloerii episcopi Iconii librum de falsis superscriptionibus
haereticorum, cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHRISTI 787.

ἤνοιτο ἀπόφασις, τῆς μηκέτι ἀπογρα-
φῆσαι πινὰς τὸ μαρὸν ποδο βιβλίον.

Ἡ ἀγία συνέδος εἶπεν· μηδεὶς ἀπο-
γραφεῖται, μὴ ποδο δὲ μόνον, ἀλλὰ ἐ-
πεὶ αὐτὸ ἀξιον κρίνομεν ἀποδιδόσθαι.

Γέρου ὁ διαβέστατος ἀναγνώστης
ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου
Iconii περὶ τῆς ψευδογραφῆ-
φων τῆς ἀρεσκείας·
οὐ ἢ δόγμα.

Δίκαιον ἡγήσασθε παῖσαι αὐτῶν
γυμνάσαι πρὸ ἀσέβειας, καὶ δημοσιεῖσαι
αὐτῶν πρὸ πλανῆς· ἐπεὶ δὲ βιβλία
ἴνα περὶ ἀλλοτρίων ἀπογραφῆς ἔχον-
τα τῆς ἀποστόλων, δι' ὧν ἀπλουτέροις
ἔξαπατῶσι. Ἐμετ' ὀλίγα. δεῖξομεν
ἡμῖν τὰ βιβλία ταῦτα, ἀποφείροισιν
ἡμῖν ὅτι ἀποσταται τῆς ἐκκλησίας, οὐχ
ἢ ἀποστόλων ἀρεσκείας, ἀλλὰ δαμόνων
συγγραμμάτων. Ἐμὲ ἔπειρα. ταῦτα μὲν
ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης ἐκ αὐτοῦ εἶπεν, ὁ γρα-
φῆς ἐν τῷ διαγγελίῳ, ὅτι ὁ κύριος
ἀπὸ τῆς σαυροῦ λέγει· ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου·
ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης λαβῆν
τῷ ἀγίῳ Ἰωάννῳ τὸ Μαρίαν εἰς τὰ
ἴδια· πῶς ἐν ταῦτα λέγει μὴ ἀρεσκείας
ἀλλ' οὐδὲν ξένον. ὡσαύτως ἡμεῖς ὁ κύριος
ἀληθὲς ὄντι, οὕτως ὁ διάβολος ψεύ-
στης τυχευῖται. ἐκεῖνος ἡμεῖς ψεύστης ὄντι,
Ἐπατῆρ αὐτῶν· καὶ ὅταν λαλήσῃ τὸ ψευ-
δος, ἐκ τῆς ἰδίων λαλεῖ. Ἐ ταῦτα μὲν
περὶ τῆς ψεύδους.

Ταρεσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγιος Ἀμ-
φιλόχιος μέγας ὄντι, καὶ ἀκούσωμεν τί
λέγει περὶ τῆς ψευδογραφῆς πούτων τῆς
ψευδωνύμων. διὸ οὐ δεῖ πείθεσθαι ἡμᾶς
τῇ ἀπογραφῇ αὐτῶν.

Concil. Tom. 19.

fiat sententia, ne ulterius scri-
bant aliqui sordidum istum li-
brum.

Sancta Synodus dixit: Nemo
scribat: non solum hoc, sed igni
eum dignum iudicamus fore tra-
dendum.

Petrus reuerendissimus lector
legit

*Sancti Amphiloicii episcopi
Iconii librum de falsis su-
percriptionibus haeretico-
rum, cuius initium est.*

Iustum autem arbitrati sumus
omnem eorum denudare im-
prietatem, & publicare paten-
ter errorem, quoniam & libros
quosdam proponunt superscri-
ptiones habentes apostolorum,
per quos simpliciores quosque
decipiunt. * Et post alia. Hæc
quidem Iohannes apostolus ne-
quaquam diceret scribens in e-
uangelio, quia Dominus in cruce
dicit: *Ecce filius tuus*: ita
ut a die illa susciperet Iohannes
Mariam in sua. Quomodo ergo
hic dicit non adfuisse: sed nihil
extraneum. sicut enim Domi-
nus veritas est, ita diabolus
mendax est. Ille enim mendax
est & pater eius: & cum loqui-
tur mendacium, ex suo loqui-
tur. Sed hæc quidem de men-
dacio.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Pater noster san-
ctus Amphiloichius magnus est,
& audiamus quid dicat de cir-
cuitibus his qui falsi nominis
sunt. propter quod non nos o-
portet parere * subscriptioni
ipsorum.

* Gr. addis.
Et paulo
post. Offen-
demus e-
nim hos li-
bros, quos
nobis ii
proferunt
qui ab ec-
clesia desci-
uerunt, non
apostolo-
rum actus
sunt, sed de-
monum
scripta.
Ioan. 19.
Ioan. 14.
Ioan. 8.

* Gr. inscri-
ptioni

ANNO
CHRISTI
787.

Basilii sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Nihil amplius sancto refultat euangelio, quam impia hæc conscriptio. Conuenienter ergo etiam de imaginibus contrariam opinionem habet.

Sanctissimus patriarcha dixit: * Sapienter pater publicat confusionem & garrulitatem huius codicis.

* Gr. Liquido

Sancta Synodus dixit: Etiam domine.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Oportebat domine hoc legi ad satisfactionem omnium, & non illud: polluit enim aures nostras.

Sancta Synodus dixit: Sed ad cautelam bene factum est, quod lectum est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Eusebium attulerunt in testimonium, qui aduersus venerabiles imagines garruerunt, in epistola eius quam ad Constantiam Licinii uxorem scripsit. Sed videamus, cuius dogmatis sit Eusebius.

Stephanus reuerendissimus monachus legit

Octauum Eusebii Pamphili librum ad Euphrationem, cuius initium est.

Domino meo per omnia confiteor. Et post alia. Non enim coexistere Filiū Patri, sed ante fuisse Patrē quam Filium dicimus. * ergo si coexistunt, quomodo erat Pater Pater, & Filius Filius? vel quomodo vnus quidem primus, alter vero secundus est? & alter quidem ingenuitus, alter autem genitus? Duo quippe si

* nam si

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπε· πλεῖον τοῦτου τῆς ἀσθενοῦς συζητήματος ἄλλο π τῶ ἁγίῳ διαγγελίῳ οὐ μάχεται, εἰκότως οὐδὲ πρὸς τῶν εἰκόνων τῶν ἐν δυνάτει δόξαν ἔχει.

Ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπε· σαφῶς ὁ πατήρ θριαμβοῦν τῶν αἰχμάλωτων καὶ τῶν φλυαριῶν τῶνδε τῆς βίβλου.

Ἡ ἁγία συνόδος εἶπε· καὶ δέασοτε.

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Δυρραχίου εἶπεν· ἐδὲ δέασοτε τὸ ἀναγνωθῆναι πρὸς πληροφροσύνην πάντων, καὶ μὴ ἐκείνο· ἐμὸ λωυε γὰρ τὰ ὠπτα ἡμῶν.

Ἡ ἁγία συνόδος εἶπεν· διὰ τὸ πρὸς ἀσφάλειαν καλῶς ἐγγράφητο, ὅτι ἀνεγνώθη.

Ταράσιος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· Εὐσεβίου πρὸς Ἐπιφάνειαν καὶ τῶν σεπίων εἰκόνων φλυαρήσαντες, ἐν τῇ Ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς Κωνσταντίαν τῶν Λικωνίου γυναικῶν γράφεισιν. καὶ ἰδὼν τὴν ποίαν δόξης ὄσιν ὁ Εὐσεβίου.

Στέφανος ὁ δὲ ἀβέστατος μοναχὸς ἀνέγνω.

Εὐσεβίου τῆς Παμφίλου πρὸς Εὐφρατίωνα· οὐ ἢ δὲ γὰρ.

Τῶ δεσπότη μου καὶ πάντα ὁμολογῶ. καὶ μὴ ἔτερον. οὐ γὰρ συνυπερῆναι φησὶ τὸν τῶ πατρὶ, πρὸς τὸν πατέρα ὅτι ἡμεῖς. εἰάν γὰρ συνυπερῆναι σι, πῶς ἔσται ὁ πατήρ πατήρ, καὶ ὁ υἱὸς υἱός; ἢ πῶς ὁ μὲν πρῶτος, ὁ δὲ δεύτερος; ἢ ὁ μὲν ἀρχηγός, ὁ δὲ ἠγνητός; δύο γὰρ